Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2011 r.

zatwierdzająca roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2012 rok i na lata następne

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8719)

(2011/807/UE)

(Dz.U. L 322 z 6.12.2011, str. 11)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Komisji 2012/147/UE z dnia 9 marca 2012 r.	L 73	6	13.3.2012

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2011 r.

zatwierdzająca roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2012 rok i na lata następne

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8719)

(2011/807/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii [1], w szczególności jej art. 27 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 2009/470/WE ustanowiono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.

(2) Ponadto w art. 27 ust. 1 decyzji 2009/470/WE przewidziano wprowadzenie unijnego środka finansowego na pokrycie wydatków poniesionych przez państwa członkowskie na finansowanie krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wymienionych w załączniku 1 do tej decyzji.

(3) Decyzja Komisji 2008/341/WE z dnia 25 kwietnia 2008 r. ustanawiająca wspólnotowe kryteria dla krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych [2] stanowi, że aby uzyskać zatwierdzenie w ramach unijnych środków finansowych, programy przedkładane przez państwa członkowskie muszą co najmniej spełniać kryteria określone w załączniku do tej decyzji.

(4) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii [3] przewiduje przeprowadzenie przez państwa członkowskie corocznych programów monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u bydła, owiec i kóz.

---

[1] Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.
[2] Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 44.
[3] Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

▼B

(5) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków ([1]) również przewiduje programy nadzoru realizowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do drobiu i dzikiego ptactwa w celu wzbogacenia wiedzy, między innymi na podstawie regularnie uaktualnianych ocen ryzyka, na temat zagrożeń stanowionych przez dzikie ptaki i związanych z wszelkimi występującymi u ptaków wirusami grypy pochodzącymi od ptaków. Wspomniane roczne programy oraz ich finansowanie również powinny zostać zatwierdzone.

(6) Niektóre państwa członkowskie przedstawiły Komisji roczne programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt, programy kontroli mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym oraz roczne programy zwalczania i monitorowania niektórych TSE, na realizację których chciałyby otrzymać wkład finansowy Unii.

(7) Na lata 2008, 2009, 2010 i 2011 niektóre wieloletnie programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt przedstawione przez państwa członkowskie zostały zatwierdzone decyzjami Komisji 2007/782/WE ([2]), 2008/897/WE ([3]), 2009/883/WE ([4]) i 2010/712/UE ([5]).

(8) Zobowiązania dotyczące wydatków na te wieloletnie programy zostały przyjęte zgodnie z art. 76 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([6]). Pierwsze zobowiązanie budżetowe w przypadku tych programów zostało podjęte po ich zatwierdzeniu. Każde kolejne zobowiązanie roczne jest podejmowane przez Komisję w zależności od wykonania programu w roku poprzednim na podstawie decyzji o przyznaniu wkładu, o której mowa w art. 27 ust. 5 decyzji 2009/470/WE.

(9) Niektóre państwa członkowskie od kilku lat z powodzeniem wdrażające współfinansowane programy zwalczania wścieklizny posiadają granice lądowe z państwami trzecimi, w których choroba ta występuje. Aby ostatecznie zwalczyć wściekliznę, na terenie tych państw trzecich sąsiadujących z Unią należy przeprowadzić pewne działania w zakresie szczepień.

(10) Aby wspomóc prowadzenie działań związanych z realizacją szczepień przeciwko wściekliźnie na terytorium tych państw trzecich sąsiadujących z Unią, należy umożliwić wypłatę zaliczki w wysokości do 60 % maksymalnej kwoty przeznaczonej na tego typu działania w ramach programów państw członkowskich.

([1]) Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.
([2]) Dz.U. L 314 z 1.12.2007, s. 29.
([3]) Dz.U. L 322 z 2.12.2008, s. 39.
([4]) Dz.U. L 317 z 3.12.2009, s. 36.
([5]) Dz.U. L 309 z 25.11.2010, s. 18.
([6]) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

▼B

(11) Komisja dokonała oceny programów rocznych przedstawionych przez państwa członkowskie, jak również odpowiednio piątego, czwartego, trzeciego i drugiego roku realizacji programów wieloletnich zatwierdzonych na 2008, 2009, 2010 i 2011 r. zarówno z punktu widzenia weterynaryjnego, jak i finansowego. Programy te są zgodne z odpowiednim prawodawstwem weterynaryjnym Unii, a zwłaszcza z kryteriami określonymi w decyzji 2008/341/WE.

(12) Ze względu na znaczenie rocznych i wieloletnich programów dla osiągnięcia celów Unii w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, jak również ze względu na obowiązek stosowania we wszystkich państwach członkowskich programów w zakresie pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) i ptasiej grypy, właściwe jest ustalenie odpowiedniej stawki wkładu finansowego Unii w celu zwrócenia kosztów, które zainteresowane państwa członkowskie poniosą w związku ze środkami wspomnianymi w niniejszej decyzji do kwoty maksymalnej dla każdego programu.

(13) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaciąganie zobowiązań na wydatki z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, określającą istotne składniki działania powodującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organy, którym instytucja ta przekazała uprawnienia.

(14) Weryfikacja poszczególnych uzasadnień kosztów kwalifikowalnych powoduje znaczne obciążenie administracyjne, a jednocześnie nie przyczynia się w sposób szczególny do zwiększenia skutecznego wykorzystania środków unijnych lub przejrzystości. Właściwsze w związku z tym jest ustalenie wkładu finansowego Unii dla każdego programu, w stosownych przypadkach, na poziomie, który zapewnia odpowiednie pokrycie kosztów związanych z działaniem danego rodzaju, o ile zostało ono zrealizowane. Należy zatem odpowiednio określić wkład finansowy Unii przeznaczony przede wszystkim na określone działania, takie jak pobieranie próbek, badania i szczepienia, jako kwotę ryczałtową przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych zwykle w celu przeprowadzenia działania lub osiągnięcia wyniku odpowiedniego badania.

(15) Na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([1]) programy zwalczania i kontroli chorób zwierząt mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Do celów kontroli finansowej stosuje się przepisy art. 9, 36 i 37 wspomnianego rozporządzenia.

(16) Wkład finansowy Unii powinno się przyznawać pod warunkiem, że planowane działania prowadzone są w sposób skuteczny i że właściwe organy dostarczają wszelkich niezbędnych informacji w terminach określonych w niniejszej decyzji.

([1]) Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

▼B

(17) Ze względu na skuteczność administracyjną wszelkie wydatki przedłożone do zwrotu w ramach wkładu finansowego Unii powinny być wyrażone w euro. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 kursem wymiany walut dla wydatków w walucie innej niż euro powinien być najbardziej aktualny kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie przedkłada swój wniosek.

(18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PROGRAMY ROCZNE

Artykuł 1

Bruceloza bydła

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy zwalczania brucelozy bydła przedstawione przez Hiszpanię, Włochy, Portugalię i Zjednoczone Królestwo.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

   (i) 0,5 EUR za zwierzę gospodarskie, od którego pobrano próbkę;

   (ii) 0,2 EUR za wykonanie testu z różem bengalskim;

   (iii) 0,2 EUR za wykonanie odczynu aglutynacji probówkowej;

   (iv) 0,4 EUR za wykonanie odczynu wiązania dopełniacza;

   (v) 0,5 EUR za wykonanie testu ELISA;

   (vi) 10 EUR za przeprowadzenie badania bakteriologicznego;

   (vii) 1 EUR za zaszczepione zwierzę gospodarskie;

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na odszkodowania należne właścicielom za wartość zwierząt poddanych ubojowi w ramach wspomnianych programów, i nie przekracza średnio 375 EUR za zwierzę poddane ubojowi;

c) oraz nie przekracza następujących kwot:

   (i) 4 800 000 EUR dla Hiszpanii;

   (ii) 2 300 000 EUR dla Włoch;

   (iii) 1 550 000 EUR dla Portugalii;

   (iv) 2 000 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

▼B

Artykuł 2

Gruźlica bydła

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy zwalczania gruźlicy bydła przedstawione przez Irlandię, Hiszpanię, Włochy, Portugalię i Zjednoczone Królestwo.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

(i) 0,5 EUR za zwierzę gospodarskie, od którego pobrano próbkę;

(ii) 1,5 EUR za wykonanie próby tuberkulinowej;

(iii) 5 EUR za wykonanie próby interferonu gamma;

(iv) 10 EUR za przeprowadzenie badania bakteriologicznego;

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na odszkodowania należne właścicielom za wartość zwierząt poddanych ubojowi w ramach wspomnianych programów, i nie przekracza średnio 375 EUR za zwierzę poddane ubojowi;

c) oraz nie przekracza następujących kwot:

(i) 14 000 000 EUR dla Irlandii;

(ii) 12 700 000 EUR dla Hiszpanii;

(iii) 5 000 000 EUR dla Włoch;

(iv) 2 650 000 EUR dla Portugalii;

(v) 31 200 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 3

Bruceloza owiec i kóz

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy zwalczania brucelozy owiec i kóz przedstawione przez Grecję, Włochy, Hiszpanię, Cypr i Portugalię.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

(i) 0,5 EUR za zwierzę gospodarskie, od którego pobrano próbkę;

(ii) 0,2 EUR za wykonanie testu z różem bengalskim;

(iii) 0,4 EUR za wykonanie odczynu wiązania dopełniacza;

(iv) 10 EUR za przeprowadzenie badania bakteriologicznego;

(v) 1 EUR za zaszczepione zwierzę gospodarskie;

▼B

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na odszkodowania należne właścicielom za wartość zwierząt poddanych ubojowi w ramach wspomnianych programów, i nie przekracza średnio 50 EUR za zwierzę poddane ubojowi;

c) oraz nie przekracza następujących kwot:

(i) 2 050 000 EUR dla Grecji;

(ii) 8 700 000 EUR dla Hiszpanii;

(iii) 3 700 000 EUR dla Włoch;

(iv) 190 000 EUR dla Cypru;

(v) 1 950 000 EUR dla Portugalii.

Artykuł 4

Choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznych lub obszarach wysokiego ryzyka

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię i Szwecję.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

(i) 0,5 EUR za zwierzę gospodarskie, od którego pobrano próbkę;

(ii) 1 EUR za zaszczepione zwierzę gospodarskie;

(iii) 2 EUR za wykonanie testu ELISA;

(iv) 10 EUR za wykonanie testu PCR;

(v) 10 EUR za wykonanie badania wirusologicznego;

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w celu pokrycia kosztów:

(i) wykonania badań laboratoryjnych w celu nadzoru entomologicznego;

(ii) zakupu potrzasków; oraz

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 360 000 EUR dla Belgii;

(ii) 15 000 EUR dla Bułgarii;

(iii) 40 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

▼B

(iv) 80 000 EUR dla Niemiec;

(v) 10 000 EUR dla Estonii;

(vi) 40 000 EUR dla Irlandii;

(vii) 100 000 EUR dla Grecji;

(viii) 1 000 000 EUR dla Hiszpanii;

(ix) 1 700 000 EUR dla Francji;

(x) 400 000 EUR dla Włoch;

(xi) 20 000 EUR dla Łotwy;

(xii) 10 000 EUR dla Litwy;

(xiii) 10 000 EUR dla Luksemburga;

(xiv) 30 000 EUR dla Węgier;

(xv) 10 000 EUR dla Malty;

(xvi) 40 000 EUR dla Niderlandów;

(xvii) 10 000 EUR dla Austrii;

(xviii) 50 000 EUR dla Polski;

(xix) 2 350 000 EUR dla Portugalii;

(xx) 100 000 EUR dla Rumunii;

(xxi) 40 000 EUR dla Słowenii;

(xxii) 50 000 EUR dla Słowacji;

(xxiii) 10 000 EUR dla Finlandii;

(xxiv) 10 000 EUR dla Szwecji.

Artykuł 5

Salmoneloza (salmonella odzwierzęca) w stadach hodowlanych, stadach nieśnych, stadach brojlerów gatunku *Gallus gallus* oraz stadach indyków (*Meleagris gallopavo*)

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy kontroli niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych, stadach nieśnych, stadach brojlerów gatunku *Gallus gallus* oraz stadach indyków (*Meleagris gallopavo*) przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację i Zjednoczone Królestwo.

2. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy kontroli niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach brojlerów gatunku *Gallus gallus* oraz stadach indyków (*Meleagris gallopavo*) przedstawione przez Polskę.

▼B

3. Wkład finansowy Unii:

a) obejmuje ryczałtową kwotę wynoszącą 0,5 EUR za próbkę urzędową;

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1 i 2, w celu pokrycia kosztów:

(i) wykonania badań bakteriologicznych i określania serotypów w ramach urzędowego pobierania próbek;

(ii) wykonania badań bakteriologicznych sprawdzających skuteczność dezynfekcji;

(iii) wykonania testów wykrywających środki przeciwdrobnoustrojowe lub efekt hamujący mnożenie się bakterii w tkankach ptaków ze stad zbadanych na obecność salmonelli;

(iv) zakupu dawek szczepionek;

(v) wypłaty odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z:

— ubojem selektywnym ptaków hodowlanych i niosek gatunku *Gallus gallus*,

— ubojem selektywnym indyków hodowlanych gatunku *Meleagris gallopavo*,

— zniszczeniem jaj zgodnie z ust. 4; oraz

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 1 300 000 EUR dla Belgii;

(ii) 60 000 EUR dla Bułgarii;

(iii) 1 500 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

(iv) 250 000 EUR dla Danii;

(v) 1 000 000 EUR dla Niemiec;

(vi) 30 000 EUR dla Estonii;

(vii) 300 000 EUR dla Irlandii;

(viii) 1 000 000 EUR dla Grecji;

(ix) 1 000 000 EUR dla Hiszpanii;

(x) 1 300 000 EUR dla Francji;

(xi) 700 000 EUR dla Włoch;

(xii) 100 000 EUR dla Cypru;

(xiii) 130 000 EUR dla Łotwy;

(xiv) 10 000 EUR dla Luksemburga;

▼B

(xv) 2 000 000 EUR dla Węgier;

(xvi) 150 000 EUR dla Malty;

(xvii) 3 000 000 EUR dla Niderlandów;

(xviii) 800 000 EUR dla Austrii;

(xix) 500 000 EUR dla Polski;

(xx) 200 000 EUR dla Portugalii;

(xxi) 200 000 EUR dla Rumunii;

(xxii) 70 000 EUR dla Słowenii;

(xxiii) 600 000 EUR dla Słowacji;

(xxiv) 75 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

4. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przekracza średnio:

a) za badanie bakteriologiczne (posiew/izolacja):	7 EUR za jeden test;
b) za zakup szczepionki:	0,05 EUR za dawkę;
c) za określenie serotypu odpowiednich izolatów *Salmonella* spp.:	20 EUR za jeden test;
d) za badanie bakteriologiczne w celu sprawdzenia skuteczności dezynfekcji kurników po wybiciu stada, u którego stwierdzono salmonellę:	5 EUR za jeden test;
e) za test wykrywający środki przeciwdrobnoustrojowe lub efekt hamujący mnożenie się bakterii w tkankach ptaków ze stad zbadanych na obecność salmonelli:	5 EUR za jeden test;
f) z tytułu odszkodowania dla właścicieli za wartość:	
(i) poddanego ubojowi selektywnemu rodzicielskiego ptaka hodowlanego z gatunku *Gallus gallus*:	4 EUR za jednego ptaka;
(ii) poddanej ubojowi selektywnemu nioski z gatunku *Gallus gallus* hodowanej w celach handlowych:	2,20 EUR za jednego ptaka;
(iii) poddanego ubojowi selektywnemu rodzicielskiego indyka hodowlanego z gatunku *Meleagris gallopavo*:	12 EUR za jednego ptaka;
(iv) jaj wylęgowych rodzicielskiego ptaka hodowlanego z gatunku *Gallus gallus*:	0,20 EUR za jedno zniszczone jajo wylęgowe;
(v) jaj spożywczych gatunku *Gallus gallus*:	0,04 EUR za jedno zniszczone jajo spożywcze;
(vi) jaj wylęgowych rodzicielskiego ptaka hodowlanego z gatunku *Meleagris gallopavo*:	0,40 EUR za jedno zniszczone jajo wylęgowe.

▼B

Artykuł 6

Klasyczny pomór świń i afrykański pomór świń

1. Programy służące kontroli i monitorowaniu:

a) klasycznego pomoru świń, przedstawione przez Bułgarię, Niemcy, Francję, Luksemburg, Węgry, Rumunię, Słowenię i Słowację, niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.;

b) afrykańskiego pomoru świń, przedstawiony przez Włochy, niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

(i) 0,5 EUR za świnię domową, od której pobrano próbkę;

(ii) 5 EUR za dzika, od którego pobrano próbkę;

(iii) 1 EUR za przynętę/szczepionkę;

(iv) 2 EUR za wykonanie testu ELISA;

(v) 10 EUR za wykonanie testu PCR;

(vi) 10 EUR za wykonanie badania wirusologicznego;

b) nie przekracza następujących kwot:

(i) 210 000 EUR dla Bułgarii;

(ii) 1 300 000 EUR dla Niemiec;

(iii) 260 000 EUR dla Francji;

(iv) 100 000 EUR dla Włoch;

(v) 10 000 EUR dla Luksemburga;

(vi) 340 000 EUR dla Węgier;

(vii) 900 000 EUR dla Rumunii;

(viii) 30 000 EUR dla Słowenii;

(ix) 500 000 EUR dla Słowacji.

Artykuł 7

Choroba pęcherzykowa świń

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. program zwalczania choroby pęcherzykowej świń przedstawiony przez Włochy.

▼B

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

(i) 0,5 EUR za świnię domową, od której pobrano próbkę;

(ii) 2 EUR za wykonanie testu ELISA;

(iii) 4 EUR za wykonanie testu seroneutralizacji;

(iv) 10 EUR za wykonanie testu PCR;

(v) 10 EUR za wykonanie badania wirusologicznego;

b) nie przekracza 900 000 EUR.

Artykuł 8

Ptasia grypa u drobiu i dzikiego ptactwa

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy badań na obecność ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo.

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów ponoszonych w celu przeprowadzenia następujących działań lub badań:

(i) 0,5 EUR za pobranie próbki od stad drobiu;

(ii) 5 EUR za sztukę dzikiego ptactwa, od którego pobrano próbkę w ramach nadzoru biernego;

(iii) 1 EUR za wykonanie testu ELISA;

(iv) 1 EUR za wykonanie testu immunodyfuzji w żelu agarowym;

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie w celu pokrycia kosztów wykonania badań laboratoryjnych innych niż badania przewidziane w lit. a); oraz

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 40 000 EUR dla Belgii;

(ii) 40 000 EUR dla Bułgarii;

(iii) 30 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

(iv) 40 000 EUR dla Danii;

(v) 80 000 EUR dla Niemiec;

(vi) 10 000 EUR dla Estonii;

(vii) 60 000 EUR dla Irlandii;

(viii) 10 000 EUR dla Grecji;

▼B

(ix) 90 000 EUR dla Hiszpanii;

(x) 130 000 EUR dla Francji;

(xi) 800 000 EUR dla Włoch;

(xii) 10 000 EUR dla Cypru;

(xiii) 20 000 EUR dla Łotwy;

(xiv) 10 000 EUR dla Litwy;

(xv) 10 000 EUR dla Luksemburga;

(xvi) 130 000 EUR dla Węgier;

(xvii) 10 000 EUR dla Malty;

(xviii) 190 000 EUR dla Niderlandów;

(xix) 50 000 EUR dla Austrii;

(xx) 100 000 EUR dla Polski;

(xxi) 20 000 EUR dla Portugalii;

(xxii) 250 000 EUR dla Rumunii;

(xxiii) 30 000 EUR dla Słowenii;

(xxiv) 20 000 EUR dla Słowacji;

(xxv) 10 000 EUR dla Finlandii;

(xxvi) 40 000 EUR dla Szwecji;

(xxvii) 100 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za wykonanie badań objętych programami, nie przekracza średnio:

a) test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7:	12 EUR za jeden test;
b) test izolacji wirusa:	40 EUR za jeden test;
c) test PCR:	20 EUR za jeden test.

Artykuł 9

Pasażowalne encefalopatie gąbczaste (TSE), gąbczasta encefalopatia bydła (BSE) i trzęsawka owiec

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) oraz zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) i trzęsawki owiec przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Maltę, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo.

▼B

2. Wkład finansowy Unii:

a) stanowi ryczałtową kwotę:

(i) 8,5 EUR za test, przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych w celu wykonania szybkich testów w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 12 ust. 2 oraz w części I rozdział A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub stosowanych jako badania potwierdzające, zgodnie z rozdziałem C załącznika X do tego rozporządzenia;

(ii) 15 EUR za test, przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych w celu wykonania szybkich testów w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 12 ust. 2 oraz załączniku III rozdział A część II pkt 1–5, jak i w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

(iii) 4 EUR za test, przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych w celu wykonania testów genotypowych;

(iv) 120 EUR za test, przeznaczonej na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych w celu wykonania wstępnych molekularnych badań różnicujących, o których mowa w ppkt (i) lit. c) pkt 3.2 rozdział C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001; oraz

(v) 25 EUR za test, przeznaczoną na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych w celu wykonania badań potwierdzających, innych niż szybkie testy, o których mowa w rozdziale C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

▼M1

b) stanowi 50 % kosztów poniesionych przez każde państwo członkowskie na wypłaty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt:

(i) poddanych ubojowi selektywnemu i zniszczonych zgodnie z programem zwalczania BSE i trzęsawki owiec;

(ii) przymusowo poddanych ubojowi zgodnie pkt 2.3 lit. d) rozdziału A załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

▼B

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 1 220 000 EUR dla Belgii;

(ii) 500 000 EUR dla Bułgarii;

(iii) 590 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

(iv) 730 000 EUR dla Danii;

(v) 7 690 000 EUR dla Niemiec;

(vi) 120 000 EUR dla Estonii;

(vii) 2 890 000 EUR dla Irlandii;

(viii) 1 540 000 EUR dla Grecji;

(ix) 4 320 000 EUR dla Hiszpanii;

▼B

(x) 12 310 000 EUR dla Francji;

(xi) 4 160 000 EUR dla Włoch;

(xii) 1 910 000 EUR dla Cypru;

(xiii) 220 000 EUR dla Łotwy;

(xiv) 420 000 EUR dla Litwy;

(xv) 80 000 EUR dla Luksemburga;

(xvi) 1 000 000 EUR dla Węgier;

(xvii) 20 000 EUR dla Malty;

(xviii) 2 080 000 EUR dla Niderlandów;

(xix) 1 410 000 EUR dla Austrii;

(xx) 2 690 000 EUR dla Polski;

(xxi) 970 000 EUR dla Portugalii;

(xxii) 930 000 EUR dla Rumunii;

(xxiii) 210 000 EUR dla Słowenii;

(xxiv) 380 000 EUR dla Słowacji;

(xxv) 350 000 EUR dla Finlandii;

(xxvi) 500 000 EUR dla Szwecji;

(xxvii) 5 000 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza średnio:

a) za poddane ubojowi selektywnemu i zniszczone bydło: 500 EUR za jedno zwierzę;

▼M1

b) za poddane ubojowi selektywnemu i zniszczone owce lub kozy: 70 EUR za jedno zwierzę;

c) za poddane ubojowi owce lub kozy: 50 EUR za jedno zwierzę.

▼B

Artykuł 10

Wścieklizna

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. programy zwalczania wścieklizny przedstawione przez Bułgarię, Estonię, Węgry, Polskę, Rumunię i Słowację.

2. Wkład finansowy Unii:

a) obejmuje ryczałtową kwotę wynoszącą 5 EUR za dzikie zwierzę, od którego pobrano próbkę;

▼B

b) stanowi 75 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w celu pokrycia kosztów:

(i) wykonania badań laboratoryjnych mających na celu wykrycie antygenów lub przeciwciał wścieklizny;

(ii) izolacji wirusa wścieklizny i jego scharakteryzowania;

(iii) wykrycia biomarkera oraz miareczkowania przynęt ze szczepionką;

(iv) zakupu i dystrybucji szczepionek doustnych oraz przynęt;

(v) zakupu i podawania wypasanym zwierzętom szczepionek pozajelitowych; oraz

c) nie przekracza następujących kwot:

(i) 1 540 000 EUR dla Bułgarii;

(ii) 620 000 EUR dla Estonii;

(iii) 1 160 000 EUR dla Węgier;

(iv) 9 270 000 EUR dla Polski;

(v) 4 000 000 EUR dla Rumunii;

(vi) 540 000 EUR dla Słowacji.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza średnio:

a)	za wykonanie testu serologicznego:	12 EUR za jeden test;
b)	za wykonanie badania na wykrycie obecności tetracykliny w szlifach kostnych:	12 EUR za jeden test;
c)	za test immunofluorescencji (FAT):	18 EUR za jeden test;
d)	za zakup szczepionek doustnych oraz przynęt:	0,60 EUR za dawkę;
e)	za dystrybucję szczepionek doustnych oraz przynęt:	0,35 EUR za dawkę;
f)	za zakup szczepionek pozajelitowych:	1 EUR za dawkę;
g)	za podawanie szczepionek przeciwko wściekliźnie wypasanym zwierzętom:	1,50 EUR za zaszczepioną sztukę, niezależnie od liczby dawek.

4. Niezależnie od przepisów ust. 2 lit. a) i b) i ust. 3 w przypadku części polskiego programu, która będzie realizowana poza terytorium tego państwa, wkład finansowy Unii:

a) jest przyznawany tylko na koszt zakupu i dystrybucji szczepionek doustnych oraz przynęt;

b) wynosi 100 %; oraz

c) nie przekracza 1 260 000 EUR.

5. Maksymalna kwota, jaka ma zostać zwrócona za koszty zakupu i dystrybucji szczepionek doustnych oraz przynęt, o których mowa w ust. 4, nie przekracza średnio 0,95 EUR za dawkę.

▼B

ROZDZIAŁ II

PROGRAMY WIELOLETNIE

Artykuł 11

Wścieklizna

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. wieloletni program zwalczania wścieklizny przedstawiony przez Finlandię.

2. Niniejszym zatwierdza się okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. drugi rok wieloletnich programów zwalczania wścieklizny przedstawionych przez Włochy i Łotwę.

3. Niniejszym zatwierdza się okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. trzeci rok wieloletnich programów zwalczania wścieklizny przedstawionych przez Litwę i Austrię.

4. Niniejszym zatwierdza się okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. piąty rok wieloletniego programu zwalczania wścieklizny przedstawionego przez Słowenię.

5. Wkład finansowy Unii:

a) obejmuje ryczałtową kwotę wynoszącą 5 EUR za dzikie zwierzę, od którego pobrano próbkę;

b) stanowi 75 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1–4, w celu pokrycia kosztów:

   (i) wykonania badań laboratoryjnych mających na celu wykrycie antygenów lub przeciwciał wścieklizny;

   (ii) izolacji wirusa wścieklizny i jego scharakteryzowania;

   (iii) wykrycia biomarkera oraz miareczkowania przynęt ze szczepionką;

   (iv) zakupu i dystrybucji szczepionek doustnych oraz przynęt;

   (v) zakupu i podawania wypasanym zwierzętom szczepionek pozajelitowych; oraz

c) nie przekracza następujących kwot na 2012 r.:

   (i) 1 600 000 EUR dla Włoch;

   (ii) 1 700 000 EUR dla Łotwy;

   (iii) 2 900 000 EUR dla Litwy;

   (iv) 190 000 EUR dla Austrii;

   (v) 810 000 EUR dla Słowenii;

   (vi) 360 000 EUR dla Finlandii.

▼B

6. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza średnio:

a)	za wykonanie testu serologicznego:	12 EUR za jeden test;
b)	za wykonanie badania na wykrycie obecności tetracykliny w szlifach kostnych:	12 EUR za jeden test;
c)	za test immunofluorescencji (FAT):	18 EUR za jeden test;
d)	za zakup szczepionek doustnych oraz przynęt:	0,60 EUR za dawkę;
e)	za dystrybucję szczepionek doustnych oraz przynęt:	0,35 EUR za dawkę;
f)	za zakup szczepionek pozajelitowych:	1 EUR za dawkę;
g)	za podawanie szczepionek przeciwko wściekliźnie wypasanym zwierzętom:	1,50 EUR za zaszczepioną sztukę, niezależnie od liczby dawek.

7. Niezależnie od przepisów ust. 5 lit. a) i b) i ust. 6 w przypadku części wieloletnich programów Łotwy, Litwy i Finlandii, które będą realizowane poza terytorium tych państw członkowskich, wkład finansowy Unii:

a) jest przyznawany tylko na koszt zakupu i dystrybucji szczepionek doustnych oraz przynęt;

b) wynosi 100 %; oraz

c) nie przekracza za 2012 r.:

(i) 520 000 EUR dla Łotwy;

(ii) 1 260 000 EUR dla Litwy;

(iii) 80 000 EUR dla Finlandii.

8. Maksymalna kwota, jaka ma zostać zwrócona za koszty, o których mowa w ust. 7, nie przekracza średnio za zakup i dystrybucję szczepionek doustnych oraz przynęt 0,95 EUR za dawkę.

Artykuł 12

Salmoneloza (salmonella odzwierzęca) w stadach hodowlanych oraz stadach nieśnych gatunku *Gallus gallus*

1. Niniejszym zatwierdza się na okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wieloletnie programy dotyczące salmonelozy (salmonelli odzwierzęcej) w stadach hodowlanych oraz stadach nieśnych gatunku *Gallus gallus* przedstawione przez Polskę.

2. Wkład finansowy Unii:

a) obejmuje ryczałtową kwotę wynoszącą 0,5 EUR za próbkę urzędową;

▼B

b) stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez Polskę, o których mowa w ust. 1, w celu pokrycia kosztów tych samych środków jak te, o których mowa w art. 5 ust. 3.

Maksymalny wkład finansowy Unii przeznaczony na środki określone w art. 5 nie przekracza w 2012 r. 2 500 000 EUR.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona Polsce za programy, o których mowa w ust. 1, nie przekracza kosztów określonych w art. 5 ust. 4.

ROZDZIAŁ III

Artykuł 13

Wydatki kwalifikowalne

1. Bez uszczerbku dla maksymalnych limitów wkładu finansowego Unii określonych w art. 1–12 kwalifikowalne wydatki poniesione w związku ze środkami, o których mowa w tych artykułach, są ograniczone do wydatków określonych w załączniku.

2. Do współfinansowania w postaci wkładu finansowego Unii kwalifikowalne są wyłącznie koszty poniesione w ramach realizacji rocznych lub wieloletnich programów, o których mowa w art. 1–12, i zapłacone przed przedłożeniem sprawozdania końcowego przez państwa członkowskie.

3. Aby otrzymać całość ryczałtowej kwoty określonej w art. 1–12, państwa członkowskie potwierdzają, że zapłaciły wszystkie koszty poniesione przy wykonywaniu działań lub badań i że żaden z tych kosztów nie został poniesiony przez stronę trzecią, inną niż właściwy organ. Jeśli część kosztów została poniesiona przez stronę trzecią, państwa członkowskie wskazują procent lub proporcję ogólnych kosztów poniesionych przez tę stronę trzecią. Wypłacona ryczałtowa kwota zostaje odpowiednio pomniejszona.

▼M1

4. Niezależnie od przepisów ust. 2 w przypadku programów, o których mowa w art. 10 i 11, Komisja, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, wypłaca zaliczkę w wysokości do 60 % określonej kwoty maksymalnej w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.

▼B

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

1. Odszkodowania należne właścicielom za wartość zwierząt poddanych ubojowi lub ubojowi selektywnemu i zniszczonych produktów przyznaje się w ciągu 90 dni od daty:

a) dokonania uboju lub uboju selektywnego zwierzęcia;

b) zniszczenia produktów; lub

c) przedstawienia przez właściciela wypełnionego wniosku.

▼B

2. W przypadku płatności odszkodowań po upływie okresu 90 dni, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zastosowanie ma art. 9 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ([1]).

Artykuł 15

1. Wydatki przedstawione przez państwa członkowskie do zwrotu w ramach wkładu finansowego Unii są wyrażone w euro i nie obejmują podatku od wartości dodanej ani innych podatków.

2. Jeśli wydatki danego państwa członkowskiego wyrażone są w walucie innej niż euro, państwo to dokonuje przeliczenia na euro, stosując najbardziej aktualny kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie przedkłada swój wniosek.

Artykuł 16

1. Wkład finansowy Unii w roczne i wieloletnie programy, o których mowa w art. 1–12 („programy”), jest przyznawany pod warunkiem, że zainteresowane państwa członkowskie:

a) realizują programy zgodnie ze stosownymi przepisami prawa Unii, w tym z zasadami konkurencji i udzielania zamówień publicznych;

b) wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do realizacji programów;

c) przekażą Komisji, najpóźniej do dnia 31 lipca 2012 r., okresowe sprawozdania techniczne i finansowe w sprawie programów, zgodnie z art. 27 ust. 7 lit. a) decyzji 2009/470/WE, obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.;

d) tylko w przypadku programów, o których mowa w art. 8, raz na sześć miesięcy przekażą Komisji, za pośrednictwem jej systemu internetowego, dodatnie i ujemne wyniki badań uzyskane w trakcie nadzoru drobiu i dzikiego ptactwa, zgodnie z art. 4 decyzji Komisji 2010/367/UE ([2]);

e) najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2013 r. przekażą Komisji, zgodnie z art. 27 ust. 7 lit. b) decyzji 2009/470/WE, roczne szczegółowe sprawozdanie techniczne na temat technicznego wykonania danego programu wraz z dowodami uzasadniającymi koszty poniesione przez państwo członkowskie oraz wynikami osiągniętymi w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.;

([1]) Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.
([2]) Dz.U. L 166 z 1.7.2010, s. 22.

▼B

f) skutecznie zrealizują programy;

g) nie przedłożą kolejnych wniosków o inne rodzaje wkładu Unii na rzecz wspomnianych środków i nie przedkładały takich wniosków w terminie wcześniejszym.

2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, Komisja może obniżyć wysokość wkładu finansowego Unii, uwzględniając charakter i powagę naruszenia oraz stratę finansową dla Unii.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 18

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 19

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

WYDATKI KWALIFIKOWALNE O KTÓRYCH MOWA W ART. 13 UST. 1

Wydatki kwalifikowalne do wkładu finansowego Unii w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 1–12 i nieobjęte ryczałtową kwotą, są ograniczone do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie na środki określone w pkt 1–8.

1. Wykonanie badań laboratoryjnych:

   a) zakup zestawów do badań, odczynników i wszelkich możliwych do zidentyfikowania materiałów używanych konkretnie do wykonywania badań laboratoryjnych;

   b) personel, niezależnie od jego statusu, konkretnie przydzielony, całkowicie lub w części, do wykonania badań na terenie laboratorium; koszty są ograniczone do faktycznych płac powiększonych o składki na ubezpieczenie społeczne i inne koszty ustawowe wchodzące w skład wynagrodzeń;

   c) koszty ogólne wynoszące 7 % sumy kosztów, o których mowa w lit. a) i b).

▼M1

2. Odszkodowanie dla właścicieli za wartość zwierząt poddanych ubojowi lub ubojowi selektywnemu:

   Odszkodowanie nie przekracza wartości rynkowej zwierzęcia bezpośrednio przed poddaniem go ubojowi lub ubojowi selektywnemu.

   W przypadku zwierząt poddanych ubojowi ewentualna wartość końcowa jest odliczana od odszkodowania.

▼B

3. Odszkodowanie dla właścicieli za wartość ptaków poddanych ubojowi selektywnemu oraz zniszczonych jaj:

   Odszkodowanie nie przekracza wartości rynkowej ptaka bezpośrednio przed poddaniem go ubojowi selektywnemu lub jaj bezpośrednio przed ich zniszczeniem.

   Wartość końcowa w przypadku jaj nieinkubowanych poddanych obróbce cieplnej jest odliczana od odszkodowania.

4. Zakup i przechowywanie dawek szczepionki lub szczepionek oraz przynęt dla zwierząt gospodarskich i dzikich.

5. Podawanie szczepionek zwierzętom gospodarskim:

   a) personel, niezależnie od jego statusu, konkretnie przydzielony, całkowicie lub w części, do przeprowadzenia szczepień; koszty są ograniczone do opłaty za taki personel lub jego faktycznych płac powiększonych o składki na ubezpieczenie społeczne i inne koszty ustawowe wchodzące w skład wynagrodzeń; oraz

   b) specjalistyczny sprzęt i możliwe do zidentyfikowania materiały użyte konkretnie w celu szczepienia.

6. Dystrybucja szczepionek i przynęt dla zwierząt dzikich:

   a) transport szczepionek i przynęt;

   b) koszty zrzucania lub wykładania szczepionek i przynęt;

   c) personel, niezależnie od jego statusu, konkretnie przydzielony, całkowicie lub w części, do dystrybucji przynęt ze szczepionką; koszty są ograniczone do faktycznych płac powiększonych o składki na ubezpieczenie społeczne i inne koszty ustawowe wchodzące w skład wynagrodzeń.